

عنوان مقاله:

آیا داشتن ناهنجاری زانوی پرانتزی بر اجرای تکنیک دریبل در پسران فوتبالیست تاثیر گذار است؟

محل انتشار:

ششمین همایش ملی دانشجویان تربیت بدنی و علوم ورزشی ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

امیر حیاتی - کارشناس ارشد تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

مجید کاشف - دانشیار دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

نادر فرهپور - استاد گروه تربیت بدنی دانشگاه بوعلی سینا

دنیا رحمانی - کارشناس ارشد بیومکانیک ورزشی دانشگاه بوعلی سینا

خلاصه مقاله:

مقدمه: تحقیق انجام شده بر روی فوبالیست ها نشان داد که 73% آنها زاویه واروس را نشان می دهند. روش شناسی: در این مطالعه، 13 فوتبالیست پسر دارای زانوی پرانتزی (گروه تجربی) که میانگین فاصله بین کندیل های داخلی مفصل زانوی آنها 5/73 سانتی متر بود با 13 فوتبالیست پسر دارای زانوی طبیعی (گروه کنترل) که میانگین فاصله بین کندیل های داخلی مفصل زانوی آنها 1/94 سانتی متر بود، به روش نمونه گیری ساده انتخاب شدند و مورد مقایسه قرار گرفتند. میانگین سنی همه آزمودنی ها $0/98 \pm 16/61$ سال و میانگین سابقه بازی آنها $2/06 \pm 6/23$ بود. تکنیک دریبل فوتبال (3 تکرار) مورد اندازه گیری قرار گرفت. برای این منظور از مجموعه آزمون های تکنیکی استاندارد شده از فدراسیون فوتبال انگلستان استفاده شد. برای ارزیابی آماری از روش T-Test مستقل استفاده شد. سطح معناداری $P < 0/05$ بود. یافته ها: بین گروه دارای زانوی پرانتزی (میانگین 12/81) و گروه دارای زانوی طبیعی (میانگین 12/71) در تکنیک دریبل فوتبال اختلاف معنی داری وجود ندارد. بحث و نتیجه گیری: با توجه به یافته های این تحقیق داشتن زانوی پرانتزی بر اجرای تکنیک دریبل فوتبال تاثیری ندارد و در آن اختلال ایجاد نمی کند.

کلمات کلیدی:

زانوی پرانتزی، دریبل فوتبال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/194307>

